

[Frank Jensen]

Men det, der er interessant, er, at her har vi altså nogle erfaringer for, hvordan ordningen vil komme til at virke i praksis, når det drejer sig om de faglige organisationer, men når det drejer sig om erhvervsorganisationerne, har vi ingen erfaringer. Det er dér, min bekymring for lighedsprincippet kommer ind, og det er ikke noget, jeg bare har revet op af den store sorte hat, det er noget, vi konkret har set, idet en direktør i Dansk Arbejdsgiverforening har meddelt, at dette ikke vil medføre, at medlemmerne af Dansk Arbejdsgiverforening vil få mulighed for en mindretalsbeskyttelse. Der har været konkrete eksempler, hvor en lang række olieselskaber har sagt, at de ikke ønsker at give tilskud til Det Konservative Folkeparti og Venstre over deres kontingent til Dansk Arbejdsgiverforening. Jeg vil gerne spørge: Hvordan sikrer vi os det lighedsprincip? Nu har direktøren meddelt olieselskaberne, at de ikke skal regne med, at det betyder noget i forhold til de tilskud, der bliver givet til de to pågældende regeringspartier.

Det må være sådan, at når de penge, som kommer ind i organisationen, og som i dette tilfælde i Dansk Arbejdsgiverforening er akkumulerede kontingentmidler i fonde, så også er medregnet i forhold til kontingentmidler, og hvis der kommer ønsker fra medlemmerne om, at tilskud til politiske partier skal reduceres, så tæller det også med, selv om man har akkumuleret sine kontingentmidler i fonde. Det er det lighedsprincip, som jeg kan forstå at justitsministeren – og jeg har også tidligere forstået statsministeren – er enig med Socialdemokratiet i skal være gældende. Socialdemokratiet vil i udvalgsarbejdet være optaget af at finde en lidt mere synlig model – det har vi også tidligere meddelt regeringen – i forhold til den aftale, som Fremskridtspartiet gerne vil have der skulle bestå.

Det er klart, hr. Knud Lind, at når der den 12. april 1988 er vedtaget en dagsorden, Socialdemokratiets dagsorden, så kommer regeringen og spørger Socialdemokratiet, om dette lovforslag opfylder intentionerne i den socialdemokratiske dagsorden. Vi har sagt ja til, at det gør det i konstruktionen, i modellen. Vi har så på det enkelte område her taget et forbehold; vi vil gerne undersøge, om der er tale om et lighedsprincip.

Så vil jeg sige til justitsministeren, at jeg ikke helt tror på de tal, jeg også selv har set offentliggjort i avisen, vedrørende Danmarks Socialdemokratiske Ungdoms, Det Konservative Folkeparti og Venstres økonomi. Jeg har opfattet det som de tilskud, de pågældende organisationer modtager, og ikke som deres reelle indtægt i alt. Der er altså tale om det tilskud, man har opnået, det er det, der er målt imod hinanden.

Men det kan være, justitsministeren senere kan korrigere mig.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det, der undrer mig, er, at nu nævnte den socialdemokratiske ordfører, at man havde dette forslag om motiveret dagsorden. Nu skal jeg læse op, hvad der står:

»Folketinget pålægger regeringen . . . at sikre mulighed for, at medlemmer af lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer kan afslå at yde støtte til politiske partier via deres organisationskontingent.«

Der står ikke et ord om, at de skal have mulighed for hvert år at meddele, at de igen ikke ønsker at yde støtte.

Nu skal vi have fejlet rent i dette, for der er jo altså nogle underhåndsaftaler. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det er rigtigt, at man oprindeligt talte om hvert tredje år, og så, efter at regeringen og Socialdemokratiet havde sludret sammen, blev det til hvert år.

Jeg vil også gerne spørge justitsministeren: Hvor står det helt tydeligt i lovteksten, at når medlemmet, fagforeningen, har tilkendegivet, at man ikke ønsker at yde støtte til nogle politiske partier eller politiske formål, så er det en engangserklæring? Det står der intet om.

Det er fuldstændig forrykt, hvis man skal udsende blanketter hvert år. For – som jeg siger – tænk hvis Greenpeace og alle andre udsendte blanketter, som man skulle sende tilbage, hvis man ikke ønskede at give noget bidrag det år. Det er den slags bureaukrati, vi er imod, og vi vil gerne have standstet det med det samme.

Der må være et eller andet uldent i dette, for der mangler noget i lovteksten, ellers er det lovsjuskeri, og det tror jeg ikke Justitsministeriets embedsmænd sidder og laver. Derfor må det være disse mærkelige underhåndsaftaler, der har forkludret det hele.